

Er ommeldte Befalingsmand ikke paa Stedet, eller behandles Sagen ved en militær Ret, som ikke hører til nogen Afdelings- eller Garnisonsjurisdiction, har Retten selv at bestemme Tiden og Stedet for sine Møder og i eget Navn at foretage de ommeldte Udenretshandlinger, som dog ogsaa kunne overlades til Auditøren.

§ 85.

Naar det antages, at Undersøgelsen i en Sag angaaende en offentlig Forbrydelse kan slutes, for at Sagen kan undergives en Krigsrets Paakjendelse, har Auditøren, efter Omstændighederne, enten i det Forhør, hvori Undersøgelsen endes, eller i et særligt anordnet Slutningsforhør, at give Tiltalte en sammentrængt og fattelig Fremstilling af de mod ham fremkomne Bevisligheder og at gøre ham opmærksom paa, hvad der formeentlig vil komme under Krigsrettens Paakjendelse. Denne Fremstilling vedlægges Protocollen, hvis den er forfattet skriftligt, og ellers indføres den i Protocollen.

Derefter modtages Tiltaltes Erklæring om, hvad han i Anledning af det Foreholdte eller iøvrigt med Hensyn til Sagen eller Retsbehandlingens maatte have at bemærke, og hvilke yderligere Oplysninger, han muligt maatte ønske erhvervede. Bliver det paa Grund af Tiltaltes Erindringer eller af anden Marsag fornødent at fortsætte Undersøgelsen, gjøres han, naar denne slutes, bekendt med det Nye, som maatte være fremkommet imod ham og kan komme i Betragtning ved Sagens Paakjendelse, hvorhos hans Bemærkninger derved modtages.

Endvidere underrettes Tiltalte om den ham tilkommende Ret til at antage en Defensor og indgive Indlæg i Sagen, og hans Erklæring modtages om, hvorvidt han agter at gjøre Brug af saadan Ret.

§ 86.

Fremgaaer det ikke ganske tydeligt af Sagen, hvad der under samme kan blive at paatale, og dette heller ikke for Slutningsforhørets Afholdelse er bestemt af vedkommende militære Overighed, meddeles det denne, hvad der i saa Henseende er blevet den Tiltalte foreholdt. Finder Overigheden, at Noget bør paatales,

som ikke har været Tiltalte foreholdt, skal et nyt Slutningsforhør afholdes, hvori Tiltalte gjøres bekendt med Overighedens Bestemmelse og hans Erklæring modtages over, hvad der saaledes endvidere foreholdes ham.

§ 87.

I enhver Straffesag, hvorunder der efter den paatalte Forbrydelses og de med samme forbundne Omstændigheders Beskaffenhed kan blive Spørgsmaal om at anvende Livsstraf, Strafarbejde, Fæstningsstraf, eller for Officerer og Embedsmand i Klasse med dem Bestillingsfortabelse, skal Jurisdictionschefen, eller, hvis Sagen ikke behandles ved nogen Afdelings- eller Garnisonsjurisdiction, Retten selv begjære af den civile Overoverighed en Sagfører befuldmægtiget til Defensor for Tiltalte, forsaavidt denne ikke selv antager en Defensor. Naar i Felten eller under andre Omstændigheder ingen Sagfører kan blive befuldmægtiget til Defensor for Tiltalte, skal dertil udnævnes en Officer eller en anden ved Armeen ansat Embedsmand. I offentlige Sager angaaende ringere Straffe bliver ingen Defensor befuldmægtiget af det offentlige, men det tillades den Tiltalte selv at antage en Defensor. Dertil kan Tiltalte antage en Sagfører eller anden Mand, som ifølge de almindelige Rettergangsloves Forfrister kan gaae i Rette for ham, en af Armeens Officerer eller anden ved samme ansat Embedsmand.

Den befuldmægtigede Defensor, hvem det meddeles, hvorpaa Tiltalten skal gaae ud, har at indgive et Forsvarsskrift for Tiltalte og møder i Krigsretten, for, hvis der, efter at hans Indlæg er indgivet, fremkommer noget Nyt i Sagen, med Hensyn til samme at paasee Tiltaltes Lære. Den af Tiltalte antagne Defensor har samme Afgang som en befuldmægtiget Defensor til at indgive et Forsvarsskrift og til at møde i Krigsretten.

I Sager af særdeles Vigtighed eller Banfelighed forbeholdes det Krigsministeriet at lade en Actor befuldmægtiget. Naar dette skeer, bliver altid ogsaa en Defensor at udnævne.

§ 88.

Det tilstedes Tiltalte i enhver Sag angaaende en offentlig Forbrydelse og enhver af Parterne i Sager angaaende private Forbrydelser